

чете в доклада, които успешно и в срок били „подготвени“ за „народен“ съд.

„През 1945 г. започнаха да възникват малки нелегални фашистки групички, с които ДС успешно се справи“ – се чете по-нататък в доклада. „Създадох се, и то оформени вече, михайловистки групички най-вече в Светиврачка околия.“ И това било свързано с обстоятелството, че Никола Петков бил излязъл в опозиция. И въпреки всичко органите на ДС успявали да разкрият тези „фашистки организации и техните организатори“, да ги изправят пред съда.

Освен опозицията и нейния водач Никола Петков, виновно за появата на „групичките“ според съчинителите на доклада било и чуждото разузнаване, което „много активно“ подпомагало тези „михайловистки банди“. „Но нашите органи на ДС успяха успешно да ги ударят и унищожат. Чуждото разузнаване – англо-американските империалистически шефове, не спря и като резултат от тяхната помощ беше образувана в Петрич една нелегална шпионска организация, ръководена от длънопробен селски бабаитин и криминалист – Димитър Хаджитрайков, но нашите органи от ДС успешно разкриха и заловиха организатора Хаджитрайков“ – завършва поредната милиционерска хвалба, без да се дадат конкретни доказателства.

По-нататък отчетът изброява следващите, редящи се един след друг „успехи“ на ДС от 1945 до 1948 г. : заловена „една диверсионна група“, имаща за задача „да взимат сведения от наша страна и ги изпращат в Гърция“; ликвидирането през 1947 г. на нелегалната група на п-к Гологанов в Огражден и на Иван Дафков в Пирин; ликвидирането на „шпионската група“ на Кара Мустафа през 1948 г.; залавянето на „опасния главорез и жандармерист Пенкин“, на група „гръцки шпиони, готвещи се да минат в нелегалност и тероризират населението“.

За „най-крупен акт“ от дейността на ДС през 1948 г. се сочи унищожаването на „бандитите“ Ив. Руйчев и Герасим Тодоров от с. Плоски и с. Влахи. „За последен път всички